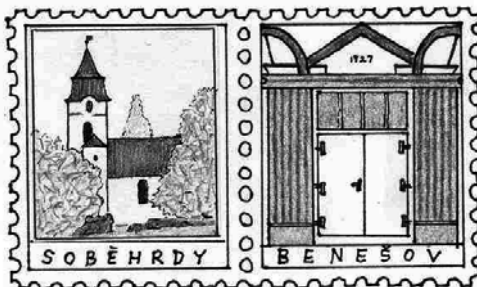

ČÍSLO 72 (3/2012)

ZÁŘÍ 2012

Věstník evangelických
sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

KÁZÁNÍ

První čtení Žalm 1, 1 – 6

Druhé čtení Jan 15: 1-11

Tyto biblické texty, nás provázely na setkání dětí v Luhu u Čími. Letos neslo název *Vinný kmen aneb v Kristu je má síla*. Rád bych vás podrobněji seznámil s tématy jednotlivých dní, tak jak jsme je s dětmi prožívali.

Děti byly rozděleny do skupin podle odrůd vína a jednotlivé skupiny sbíraly vinné hrozny podle úkolů, které se vztahovaly k tématům.

Každý den byla připravena jedna scénka na postupně se rozvíjející téma vinné révy. Po scénce následoval pro jednotlivé věkové skupiny biblický výklad a pak tematická hra – většinou v lese. Vedoucí potom s dětmi probírali to, co děti samy ve hrách zažily.

V **sobotu** si děti vyzkoušely jaké to je – používat různé typy půdy. Dětem se představil hlavní průvodce scének – Agricola Verdura (Petr Wagner). Naučil děti píseň a předváděl různé vztahy, které mezi člověkem a pěstovanou rostlinou mohou nastat.

Vytvořili jsme tedy jakési fiktivní podobenství.

Děti zkoumaly, jaké je nejlepší místo pro růst vinné révy, tak aby se o ní mohlo říci, že roste jako strom zasazený u tekoucí vody – jak se to píše v žalmu prvním. Děti jsme postupně přiváděli na myšlenku, že každý člověk je poslán na zem, aby měl dobré plody. A proto musí být zasazen v dobré půdě, kterou je biblické slovo.

V **neděli** jsme dětem předvedli (scénka byla v rámci kázání), jaké to je - starat se o vinohrad. Agricola zasadil vinnou révu a nechal ji být, v domnění, že réva sama poroste. Děti hrály jednotlivé mladé výhonky a křičely, že mají hlad, že potřebují vodu a vůbec obstarat. Agricola to málem nestihl. Běhal od jednoho výhonku k druhému, některý výhonek už mezitím uschl, jiný byl utržen v noci zlodějem. A tak se ukázalo, že cestu víry nelze jen pasivně přijímat - tak jako se člověk dívá na film. Víra - to je zápas, kdy se i my - ač mnoho dostáváme zdarma, musíme starat. Přichází různé zkoušky, útrapy a člověk vede zápas - o to nejdůležitější, o lásku - která je v základu všeho toho růstu.

Agricola se taky musel naučit (v **pondělní** scénce), že starat se o vinohrad by se mělo především ve dne. V noci toho moc kvůli tmě neudělal. Pošlapal některé rostlinky, zatímco se vyhýbal slizkým věcem kolem nohou. Děti tak viděly jasně a názorně rozdíl mezi konáním ve světle a ve tmě, mezi dnem a nocí. V bibli se často popisuje tma jako plod zlých úmyslů. (Buďte synové světla a ne tmy - říká apoštol)

Tma znamená v bibli konání bez lásky, bez spravedlnosti, bez milosrdenství.

Světlo je prostor, kde se naplňuje Boží spravedlnost, milosrdenství a láska.

Děti jsme přiváděli na myšlenku, že tím nejvyšším světlem je Ježíš Kristus. ***Já jsem světlo světa, kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života. (Jan 8, 12)***

Ve světle je všechno dobře vidět. Naše skutky mohou být proto dobré, vždyť sám Ježíš Kristus je světlo, které je určeno k tomu, aby všem svítilo a aby se nedávalo někam pod postel (Marek 4:21) A řekl jim: "Přichází snad světlo, aby bylo dáno pod nádobu nebo pod postel, a ne na svícen?)"

Další den jsme hledali živou vodu. V prvním žalmu je voda živá Hospodinův zákon, v NZ je voda živá přímo sám Ježíš Kristus.

Je to láska, která dává všemu ostatnímu život. Tyto biblické obrazy nacházíme i v pohádkách. Byl jsem moc rád, že děti znaly např. pohádku sůl nad zlato. Princezna, která nejvíc milovala, také nejvíce trpěla. Byla vyhnána pryč, od své rodiny. I takto někdy prožíváme vztahy a ty nejhlubší věci bývají skryty za všedností.

Agricola nejprve kupoval drahou vodu všelijak upravenou a na-barvenou a teprve nakonec zjistil, že čistá pramenitá voda se dá najít třeba přímo pod prahem svého domu. A na první pohled se

zdá jako ta sůl, které je všude dost. A to, co se třpytí – se ukázalo jako neužitečné.

Voda živá Hospodinovy lásky a milosrdenství je krásně vyjádřena ve SZ. Prorok vyhláší: Izajáš 55:1 "*Vzhůru! Všichni, **kdo žijíte, pojdte k vodám**, i ten, kdo peníze nemá.* Hospodinova voda živá nás osvobozuje od moci peněz a moci vůbec. Už nemusíme být otroky. To je radostná zpráva o živé vodě.

Na tento výrok jsme hráli příběhovou hru s mnoha herci, kterou připravil Marek. Děti se učily při této hře poznávat, že touha po majetku může člověka úplně zničit. Různé bohaté osobnosti postupně děti navedly, aby zaprodaly tzv. moudrého muže – proroka. Děti byly navedeny, aby si například koupily otroky – a že potom budou patřit do vyšší společnosti.

Na konci hry však děti našly Izaiášův výrok, který je přivedl k pravdě, a děti mohly prohlédnout. Samozřejmě těchto psychologicky laděných her byly rozhovory o smyslu těchto her, aby došlo k propojení s biblickými texty.

Hrozny začaly pomalu růst a bylo třeba správně **pohnojit**. Některá hnojiva slibovala krásný výsledek, ale ukázalo se, že to není tak snadné. Agricola dokonce vyzkoušel hnojivo, které bylo na první pohled pevné a tvrdé a slibovalo stálost. Bohužel, když hnojivo aplikoval, nerozpustilo se a zůstalo ve stejném stavu jako na začátku. Podobně jako v podobenství o rozséváči. Některá semena padnou na skálu a postupně uschnou. Jediné správné hnojivo bylo opět to, které tak na první pohled nevypadalo. Na kmínku se začaly objevovat první zdravé a krásné hrozny.

Pak přišly na Agricolovu révu velké útrapy. Révu napadl veliký škůdce, odporný nenažraný černý brouk, který za noci ožral většinu hroznů. Agricola ráno zjistil tu spoušť a chvíli to vypadalo, že všeho nechá.

Někdy se z cesty víry radujeme, rosteme - ale jindy se něco stane, nějaké neštěstí - zkouška a my umdléváme. A někteří se nám dokonce posmívají: vidíte - na co vám je víra, když vám Bůh nepomáhá? Podívejte, přijde neštěstí a všechna úroda je pryč.

Ale Agricola to nevzdal. Budoval si totiž svůj dům na skále a tak ho neštěstí nezdrtilo. A věděl, že přichází různé zkoušky i na věříciho. A možná si přečetl v bibli vzkaz apoštola Jakuba:

Mějte z toho jen radost, moji bratři, když na vás přicházejí rozličné zkoušky. Vždyť víte, že osvědčili se v nich vaše víra, povede to k vytrvalosti. (Jak 1,2-3)

Agricola obstál, a to už byl téměř **závěr** tábora. Hrozny byly veliké, víno mělo spoustu nových výhonů. Jenže ty výhony se nějak splašily. Děti měly jedinečnou příležitost zaslechnout řeč rostlin. Jeden výhon se předváděl před druhým, jak je pěkně veliký. Jiný výhon byl zase hodně do šířky. A taky tam byl jeden jakoby neduživý. Jenže všechny byly spojeny jedním – vinným kmenem. Bez něj by nebyly vůbec. Bez vody živé. I my na to někdy zapomeneme, když se předháníme v tom, kdo je nejlepší. Kdo nejlépe slouží vinnému kmeni. Tu se uprostřed hádek jednotlivých výhonků objevil Agricola, a zjistil, že mu tam vyrostlo pěkné houští. Doslova džungle. A tak ji začal stříhat. Výhonky úpěly, naříkaly a sténaly.

Boží slovo nám přináší také těžko snesitelný obraz o nás samých. I když mnoho dobrého dostáváme, zapomínáme na to, k čemu vlastně jsme. K jakým plodům jsme povoláni. Zapomeneme na to, že především máme šířit pokoj, radost, tichost, touhu po pravdě a vůbec všechno, co v nás buduje láska Kristova.

Apoštol o nejvyšším daru, jímž je láska – říká:

Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoli, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.

Bůh chce, abychom společně pracovali na dobrém díle, jak zpíváme v jedné písni: *Jak rozkošné a milé, když bratři s druhem druh jsou svorni ve svém díle a v srdcích jeden duch.*

Tak jsme došli až k poznání vinného kmene, a snad se nám podařilo aspoň trochu přiblížit podobenství o Ježíši, které jsme četli.

Člověk není na světě proto, aby se postupně ubavil k smrti. Není na světě proto, aby ovládal druhé, nebo aby ho druzí obdivovali.

Dozvěděli jsme se, že člověk je na světě proto, aby se radoval z největšího daru – totiž lásky a sám nesl hojné ovoce.

Abychom prostě byli jako ten strom zasazený u tekoucích vod.

V jedné hře dávali dětem praktikanti záluďné otázky. Potěšilo mě, když na otázku: vyjmenujte aspoň jeden zázrak Ježíše Krista, děti odpověděly: Ježíš odpouštěl.

Velice jsem se z této odpovědi zaradoval. Děti si něco důležitého odnesly domů a snad i do života. Odnesly si poznání, že Bůh je ten, kdo může náš život proměnit, a že nejvyšší zázraky a dary mohou znít někdy dosti všedně - jako je např. odpouštění.

Děkujeme ti Pane, že jsme mohli prožít tento týden. Na táboře se setkaly děti z tradičního církevního i zcela necírkevního prostředí. Věříme, že jsi nám dával sílu a povzbuzoval jsi nás, abychom ti mohli vzdávat chválu slyšením i konáním tvého slova. Prosíme, aby všechno dobré, co jsme zažili, bylo dětem jednou k užitku, k radosti.

Prosíme – odpusť nám, co jsme pokazili, nedořešili nebo jinak nechali otevřené.

Petr Turecký

➤ Zázitek

Přípravy na tábor vrcholí, když přichází email od jednoho vedoucího, že dorazí až ve středu. Nejprve mě popadl hrozný vztek, co to má znamenat...?? Kdybych ho tehdy měla po ruce, tak bych mu řádně vyčinila. Už byly všechny děti rozdělené ve skupinkách a mně šlo hlavou, co teď s tím. Večer už jsem byla téměř rozhodnutá, nic už se měnit nebude. Pro tentokrát budu dělat vedoucí poslední skupinky já. Snad se to nějak zvládne dohromady.

V sobotu jsem s Pájou po hře na rozdělení do skupinek měla čtyři holčičky, se kterými bylo spousta legrace. Snažila jsem se

vždy mít roli toho, kdo jde se skupinkou, abych si letošní roli užila. Snad nejvíce jsem si ji užila při příběhové hře o Moudrém muži, který je pomatený a mele samé nesmysly. Děvčata se záhy vžila do hry a plnila úkoly čtyř boháčů, téměř ani nepřemýšlela, do jakých nekalých věcí je ti boháči navádějí. A tak na přání jednoho z nich měla získat podpis Moudrého muže, že mohou těla jeho rodičů hodit divé zvěři. Vůbec se nepozastavila nad tím, k čemu se to propůjčila. Po cestě horečně přemýšlela, jak získat podpis od člověka, který neví, co je škola. Elenka pak přišla na to, že odrýpnou bahno a udělají otisk. Nápad to byl skvělý, když nepřemýšlíme nad tím,

k čemu pomohla. Hra pokračovala dále, postupně rozkrývala skutečnosti. Teprve rozhovor se zakoupeným otrokem přivedl dívky trochu k přemýšlení a snaze uzdravit moudrého muže z jeho pomatení.

Přichází okamžik, kdy Moudrému muži říkají slova z Bible. Ta ho uzdravují. Po chvílce se děvčat ptá, co dělají jeho rodiče. V ten okamžik je mi jich líto, protože jim to celé došlo. V jejich vyděšených očích vidím neuvěřitelný strach, ale také stud, na čem všem se to podílela. Je tu chvíle mlčení, které naruším tím, že jim potichoučku řeknu – „No holky, asi to budete muset říct.“ Je vidět, že se jim nechce říci, že těla rodičů s jejich přispěním sežrala divá zvěř, ale pomalu se přiznávají. Se strachem očekávají reakci Moudrého muže. Moudrý muž se na ně zadívá a pokojným hlasem odpoví: „Odpouštím vám to.“

Jsem ráda, že jsem mohla vnímat dětské tvářičky v tento okamžik – zářila v nich šťastná očka a srdce se zachvělo úlevou. Je to okamžik, který už navždy budu vnímat ve svém srdci, když uslyším slovo odpuštění.

Co závěrem? Asi bych měla poděkovat vedoucímu, co přijel až ve středu, že jsem si mohla také jednou prožít tábor se skupinkou a prožít okamžik odpuštění. ...A třeba by pro příště mohl dělat hlavního vedoucího, protože oboje dohromady je opravdu náročné.

Věra Hudcová

OHLEDNUTÍ

➤ S mesiášem na útěku - Strměchy 2012

„Když mu ale obr plivnul do očí, David se otočí, prakem zatočí. Když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej já měl kuráž. A jakej byl Goliáš,“ zpívali jsme hned v pondělí ráno na letošním táboře ve Strměchách. Provázely nás totiž příběhy Davida – pomazaného, tedy mesiáše, který však své poslání plní v skrytosti. Od toho slavného vítězství nad Goliášem, co si ho připomínáme na Vánoce, se stal terčem podezírání, žárlivosti a špinavých intrik. A přece kolem něj mohli nejrůznější lidé prožívat mesiášské dary – vysvobození, naději, šanci nového životního začátku. Na příběhy První Samuelovy navazovaly hry, bojovné i přemýšlivé a tvořivé. Dlouho děti vzpomínaly na útěk z okna po laně, tedy prostěradle. Počasí nám sice dvakrát nepřálo, ale společným úsilím jsme nástrahy překonali. Děti i dospělí objevovali, že záštita může být v kamarádství a nezrazené důvěře a při závěrečných bohoslužbách v tolerančním strměšském kostelíku si to ještě jednou připomněli:

Bůh je záštita má...
s ním nemusím se bát

*Jeden biceps ukazuje,
druhý výškou ohromuje,
další reklamní má vzhled,
Bůh však k srdci hledí teď.*

*Goliáš se naparuje,
ruku s mečem rozpřahuje.
Malý David s vírou jde
a tu zrůdu zabije.*

*Oknem utíká teď David,
když ho Saul chce pořád zabít.
Ráda však ho Míkol má,
statečně se zachová.*

*Žárlivost je hrozná nemoc,
zvlášť když králi jde jen o
moc.*

*Však přátelství zvítězí
nad Saulovou závistí.*

*V chrámu David chleba hledá,
šílený musí být - běda!
Záštitou se potom stal,
když chudáky posbíral.*

*"Svévole je svévolníků,
nedám zlobě svoji ruku,"
říká David - štvanec sám,
Saul je z toho vylekán.*

*Když Nabal hned
neposlechne,
David se náramně vztekne.
Běsnícího zbojníka
zchladí krásná Abigail.*

Bůh je záštita má...
s ním nemusím se bát

Účastníci benešovského tábora ve Strměchách

začínáme buřtákem

posloucháme pana faráře

běžíme vstříc příští víkendovce

➤ Společná neděle pražského seniorátu...

se tentokrát odehrávala 9. září v našem soběhrdském sboru. V jiných seniorátech je to stará tradice, ale v našem jsme se na této rovině měli sejít teprve potřetí. Aby to pro Pražáky bylo trochu atraktivní, je prý potřeba se sejít někde ve venkovském sboru. Tak se alespoň zviditelníme. Soběhrdy se samozřejmě vždycky zviditelní množstvím dobrého jídla, nejinak tomu bylo tentokrát, zvláště proto, že jsme neměli moc tušení, kolik lidí přijede. Přijelo méně, než jsme byli připraveni nasytit. ☺

Program byl pestrý – nejdříve bohoslužby zaměřené na děti, hostem farář Jiří Ort. Některé děti (farářské) byly tak v obraze, že panu faráři napovídaly a braly mu pointu.

Poté jsme zahájili výstavu obrazů Jany Turecké, které náš kostelík pěkně zútulnily a rozveselily. Obrazy se líbí a je zájem i o koupi.

Pak jsme mohli ochutnávat různé jednohubky a popíjet kávu, šňávu, pivo a pochopitelně u toho si povídat. Hlavním chodem oběda byly grilované klobásy, ale mnohé žaludky už neměly po ochutnávání všeho ostatního kapacity. Při odpočívání po namáhavém pojidání jsme měli prostor pro vzájemné se představení, odkud kdo dorazil a čím se zabývá, co ho baví... Někteří zájemci se nechali zasvětit do odborného pěstování orchidejí, jiní zájemci poznávali na procházce vesnici a přilehlé okolí, zvláště náš evangelický hřbitov. O dětech jsme ani moc nevěděli, i když jich tam nebylo málo, protože organizátoři přišli na dobrý nápad vypůjčit trampolínu. Počasí bylo nádherné až horké. To vše do dvou hodin odpoledne, kdy přijel host farář Petr Gallus ze Sázavy na Vysočině, aby nás vyprovokoval k zamyšlení Co dělá evangelíka evangelíkem. Připravil si 8 tezí, z nichž ty první byly i trochu úsměvné, ale ty další už opravdu stály za zamyšlení, co je to, co má přežít i do další generace, co je nosné...

1. *Evangelíka dělá evangelíkem to, že nejsme katolíci. Právě tohle negativní vymezení je nejsilnějším momentem naší identity.*
2. *Evangelíci se vyznačují tím, že mají velmi prosté bohoslužebné prostory.*
3. *S tím velmi úzce souvisí silné omezení na slovo, intelekt, racionalitu.*
4. *Jedinou autoritou pro evangelického křesťana je Bible, Písmo svaté.*
5. *Evangelíci se dnes vyznačují velikou svobodou.*

6. Na rozdíl od jiných protestantských církví ČCE nemá ani žádný jeden vyznavačský text.
7. Presbyterně-synodní uspořádání: církev je budovaná zdola a rozhodování je po výtce kolektivní.
8. Právní stránka věci: evangelíka dělá evangelíkem to, že je registrován v nějakém evangelickém sboru.

Myslím si, evangelíka dělá evangelíkem především to, že chce být právě evangelíkem, právě v této církvi, se všemi jejími problémy. Víra je dar, ale konkrétní vyznání je na naší volbě. A vedle našeho křesťanského vyznání a přejaté tradice z nás potom dělá evangelíky především to, že víme o svých slabostech a problémech, jak v rovině osobní, tak na úrovni svého sboru a církve, dokážeme je vyznat před Bohem i před ostatními a zároveň s nimi aktivně zápasit.

Tak i cestou domů a v následujících dnech můžeme přemýšlet, zda víme, proč právě tato církev je naší srdeční záležitostí.

Marie Stolařová

Sluníčko bylo ostré a hřálo...

➤ Tradiční bohoslužby na Krásné hoře

Jako každý rok, také letos jsme slavili neděli díkčinění 23. září v přírodě.

Tyto bohoslužby s večerí Páně mají neopakovatelnou atmosféru. Památka na

tajné scházení našich předků ve víře v nás vyvolává obdiv k ochotě námahy, oběti, rizika pro celou rodinu. A otázky, čeho bychom byli schopni dnes my.

MS

➤ Den otevřených dveří ve středisku Diakonie ve Vlašimi

Neděle – pro mnohé den odpočinku po pracovním týdnu, čas pro společný výlet, setkání s kamarády, cesta do méně či více vzdáleného kostelíčka pro slovo, které pohladí i poradí...

Ani v našem středisku se neděle během roku příliš neliší. Děti nevstávají do školy, chodbou proběhne vůně nedělního oběda, návštěvy přicházejí a odcházejí, ranní bohoslužby dodržují pravidelný rytmus. Jen září tropí v zavedeném pořádku trochu zmatku, a to už několikátý rok. U těch, kteří tenhle den zažijí poprvé, převládá očekávání. Ostatní trochu vědí, trochu nevědí, protože program se mění. A ti, kteří všechno připravují, ti shánějí, domlouvají, chystají, vše s velkým přáním, aby se příchozí cítili co možná nejlépe. Otvírají se dveře pro všechny, kdo se chtějí podívat. A zůstávají otevřené celý den. Domem vládne zvláštní atmosféra, nikdo nezamyká, nikdo nezapisuje návštěvy, každý může zůstat podle svého uvážení, sledovat program i vnímat změny, které právě uplynulý rok přinesl.

Letos se dveře pro všechny otevřely 23. září. Mgr. Jan Dus vedl sváteční bohoslužby a po jejich skončení představil činnost diakonického střediska pro humanitární a rozvojovou pomoc. Díky putavému vyprávění jsme si mohli za jednotlivými tvářemi etiopských žen, zapojených do projektu Stavíme lidi na nohy, představit závažná rozhodnutí a nelehké kroky, které znamenají naději pro další život.

Nelehké jsou i meče a drátěné košile Pánů ze Zvěřince. Skupina historického šermu přijala opakovaně naše pozvání. Zahradou se neslo svištění mečů, sténání i oslavné výkřiky. Každý, kdo měl zájem, si tíhu obleků i zbraní mohl vyzkoušet a ocenit lehkost, se kterou rytíři svádějí boj muže proti muži.

Trochu jiné kostýmy si oblékli malí i velcí herci pohádky Červená karkulka. Vlkovi, z kterého šel strach, Červené Karkulce, kterou známe z obrázkových knížek, myslivci ve slušivém klobouku i ostatním hercům nadšeně tleskalo celé přeplněné hlediště.

I ve vlašimském zámku, kde pokračoval program, byl sál naplněn k prasknutí. Pěvecký sbor Dobromysel, který působí při ZUŠ J. Suka pod vedením Mgr. Lady Bambasové, si pro své posluchače připravil třináct písní. Každá z nich, od spirituálu, lidovky po píseň Elvise Presleyho, byla odměněna zaslouženým potleskem.

Dveře, letos otevřené čtvrtou zářijovou nedělí pro širokou veřejnost, se zavřely. Až se za nimi potkáme v roce 2013, role v pohádce nacvičí jiné maminky i jiné děti, před které život postavil nesnadný úkol.

Věra Janoušová

Sborový den popáté ve středisku Diakonie

Usedám k napsání článku s rozpornými pocity. Jak vyjádřit včerejší radost i zlost, dnešní zklidnění i zklamání? Asi je dobré řídit se slovy z textu „Na každý den“ (23. a 24.9.), čili listem Jakubovým 3,13-15 a 4,10-11. A tak nedám průchod svým pocitům a soudům, ale předložím vám fakta.

Neděle 23. září byla přímo ukázkovým babím létem, počasí nám věru přálo. Bohoslužbou s Večeří Páně posloužil bratr farář Jan Dus. Jeho kázání na text „My máme poklad v hliněných nádobách“ 2.Korinským, 4,7 bylo inspirativní a působivé.

Další program dne byl pestrý (třeba přednáška o programu Diakonie Stavíme lidi na nohy, ukázka šermířských dovedností aj.), pohoštění bohaté a chutné, návštěvnost slušná. Závěrečný koncert ve vlašském zámku byl skvělou tečkou za vydařeným dnem.

Tak tohle bylo to radostné a pohodové. Co se nepovedlo? Účast - či spíše neúčast benešovských evangelíků.

Na sborový den jsme upozorňovali od června. V ohláškách byl oznamován všechny tři předchozí neděle v září. Pozvánka byla na nástěnce ve sborovém domě i ve skřínce u vchodu. Program na Den otevřených dveří byl na sborových webových stránkách vyvěšen 15.září, informace ve sborovém programu byly ještě dříve. Bratr farář rozeslal pozvání mailem v průběhu září 2x. V poslední Jiskře rovněž vyšla podrobná pozvánka.

Z třisetčlenného benešovského evangelického sboru se sborového dne ve Vlašimi postupně zúčastnili 4 evangelíci z Vlašimi, 7 z Benešova, 1 z Votic a 6 dětí.

Mirka Nulíčková

➤ PROČ DĚLÁME, CO DĚLÁME ANEB KOMENTÁŘ KE SBOROVÉMU PROGRAMU

Podíváme-li se na **život společenství evangelických křesťanů v našem kraji**, má podobu živého organismu. Zejména soběhrdský a benešovský sbor jsou rozestě po velkém území: Vlašimsko, Štěpánovsko, Voticko, Neveklovsko a Týnecko v případě Benešova, Posázaví od Sázavy po Mnichovice a Ládvi v případě Soběhrd, ale koneckonců i k Sedleci Prčici patří ještě Sedlčansko. Sbor ani jeho kazatel nemůže v takovém případě „sedět doma“ a čekat, až lidi přijdou, ale musí se za nimi vydávat. K tomu slouží zejména shromáždění v týdnu. Proto se vydáváme s biblickými hodinami za dospělými i dětmi do rodin a jsme vděční za každého, kdo svoji domácnost otevře. Nedělní bohoslužby jsou pak příležitostí potkat se společně v centru sboru – navíc všechny generace pohromadě. Takto se sbor jako živý organismus pohybuje mezi „centrem a periferií“, aniž by jedno či druhé upřednostňoval. Je to samozřejmě náročnější na čas a organizaci, ale mám za to, že tento model má v našem kraji stále smysl.

Tématem podzimních benešovských bohoslužeb je novozákonní kniha Skutků apoštolských. Představuje vlastně pokračování příběhu Lukášova evangelia a zachycuje, jak šlo evangelium do světa. Nesou ho apoštolé a další pověření svědkové – a zažívají přitom dobrodružství víry. Zjišťují, že to, co Ježíš předával a zpřítomňoval svým posluchačům, mohou přijmout a prožít i ti, kdo se setkají s „příběhem o Ježíši“. Celý spis je psán s vírou, že ti, kdo se k církvi přidávají po ukončení Ježíšova pozemského působení, nejsou oproti „těm prvním“ o nic ochuzeni. Tváří v tvář příběhům Skutků zjistíme, že církev nebyla žádné ideální společenství vzorových věřících, ale překonávala překážky, nepochopení – jak u okolí, tak ve svém středu. V tomto smyslu je poselství této knihy vskutku aktuální.

Na **biblických hodinách** se na podzim budeme věnovat tématu „Nesamozřejmost milosrdenství a pravdy“. Při různých příležitostech zjišťujeme, že ti, kdo pomáhají druhým, nasazují se pro potřeby širšího společenství, jsou různě posmíváni, shazováni či podezříváni. Pokusíme se tedy z biblických textů čerpat hlubší motivaci k těmto postojům a zároveň zjistit, z čeho odmítání a nedůvěra mohou vycházet. Všimneme si oddílů starozákonních i novozákonních.

Při **setkáních dětí „Čtyři a ne jeden“** otevíráme letos opět **evangelijní příběhy**. Nejprve je budeme sledovat s Markem, pak

Matoušem, Lukášem a Janem. Můžeme tak lépe proniknout do hloubky poselství o Ježíši a zároveň si uvědomit, že bible „nespadla z nebe“, ale stojí za ní konkrétní a rozmanití svědkové.

Všechna tato shromáždění jsou stejně jako nedělní bohoslužby **otevřená všem zájemcům bez ohledu na církevní příslušnost**. Můžete do nich pozvat ty, kdo mají zájem o biblické poselství, kladou si otázky nad různými skutečnostmi, které přesahují každodenní obzory nebo prostě chtějí svůj čas strávit nějakým inteligentním programem. Velkou výhodou biblických je možnost bezprostředního rozhovoru, při kterém jsou „dovoleny“ jakékoli otázky. Nescházíme se jako sekta správně věřících, ale jako společenství, které přichází se svými otázkami a pochybami a hledá odpovědi.

Tomáš Trusina

PRAVIDELNĚ V BENEŠOVĚ

* **NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY** se konají **v Benešově od 10.00**.

Od září nasloucháme společně s dětmi poselství knihy Skutků apoštolských, pokračování Lukášova evangelia.

* **Ve Vlašimi se konají bohoslužby** vždy 2., 3., 4., popř. 5. neděli v měsíci od **8.30 hodin** ve středisku Diakonie. Obvykle třetí neděli v měsíci slavíme v Benešově i Vlašimi **Večeři Páně**.

* **NEDĚLNÍ ŠKOLA** se koná **zároveň s bohoslužbami**. V řadě Pozvání na cestu sledují příběhy z knihy Skutků. **První neděli v měsíci** konáme "**bohoslužby pro malé i velké**", kam jsou zvány všechny generace; nejbližší budou **7.10. a 4.11.** Setkání **učitelů nedělní školy** se koná vždy první týden v měsíci.

* **BIBLICKÉ HODINY na Benešovsku - se konají dvakrát měsíčně v ÚTERÝ od 18.00**. Mimo Benešova zajíždíme společně do Bystřice, Týnce n/Sázavou a Semovic. Letos se věnujeme cyklu „Nesamozřejmost milosrdenství a pravdy“. **Ve Vlašimi** se konají biblické po rodinách **čtrnáctidenně, a to ve ČTVRTEK od 18.00**.

* **RODINNÉ BIBLICKÉ** s programem pro děti i dospělé pokračují **ve Voticích** (obvykle jedenkrát za měsíc) a v Mirošovicích. Bratr farář vítá, když ho do těchto rodinných společenství doprovodí někdo z centra sboru.

* **Kočárkárna pro maminky s batolaty** se po několikaleté odmlce opět ujala. Sdílíme se o rodičovské radosti i starosti, zpíváme a zkoušíme svět víry sdílet i s nejmenšími. Scházíme se ve čtvrtek dopoledne dvakrát měsíčně.

* **DĚTSKÁ BIBLICKÁ HODINA** se koná **každou středu od 15,00** v klubovně na faře. V cyklu "Čtyři a ne jeden" probíráme evangelia počínaje Markem. **Předkonfirmační, popř. předkřestní setkání** se konají dle domluvy spolu s dětmi s Votic.

* **Výuku angličtiny** vede pro zájemce Dáša Bártová – každou středu na faře od 16,30. Účastní se začátečníci i pokročilí. Možno pojmut jako doučování.

* **Do MLÁDEŽE** zveme poslední pokřtěné a další vrstevníky, musí však mít ochotu udělat si ve svém bohatém programu okénko. Ozve se jim **náš nový vikář Matěj Opočenský**, který nastoupí od 1.10. a předběžně slíbil vzít si mládež na starost.

* Setkání „**CÁTNÍKŮ**“ ohlásíme, jakmile bude příležitost.

* **STARŠOVSTVO** mívá svá setkání vždy **první čtvrtek** v měsíci. Pravidelný měsíční rozpis akcí posíláme e-mailem a najdete ho také v kalendáři na www.benesov.evangnet.cz

PRAVIDELNĚ V SEDLECI-PRČICI

- Každotýdenní **nedělní bohoslužby** začínají zatím v 8, 30 hodin. První neděli v měsíci konáme v 8,30 "dětské" bohoslužby se zvěstováním zaměřeným na děti.
- **Dětská biblická hodina** ve čtvrtek v 18,00
- Setkání pro **konfirmandy a mládež** také ve čtvrtek 19:00
- **Biblická hodina** se koná nyní pravidelně každý v pátek od 19,30 v modlitebně.
- **Setkání sester** bývá ve středu od 19,00.

PRAVIDELNĚ V SOBĚHRDECH

- **Nedělní bohoslužby** jsou pravidelně v 10 hodin v Soběhrdech. První neděli v měsíci je vysluhována Svatá Večeře Páně. Bohoslužby začínáme všichni společně, děti odcházejí do nedělní školy po krátkém pro ně určeném slovu, které následuje po prvním čtení. Po bohoslužbách vás všechny srdečně zveme ke kávě a rozhovoru na faru.
- **Biblická hodina v Ládvi** se koná jednou měsíčně vždy v úterý v 18,00 hod. u rodiny Kovářových. Možný odvoz po domluvě s bratrem farářem. Vždy nejbližší termín je uveden v kalendáři.
- **Biblická hodina v Petroupimi** se koná jednou měsíčně u Matoušků. Vždy nejbližší termín je uveden v kalendáři.

- **Biblická hodina v Mnichovicích** (u Vášů, Šmejkalů) jednou měsíčně. Vždy nejbližší termín je uveden v kalendáři.
- **Biblická hodina v Hospici Dobrého Pastýře** v Čerčanech se koná každé třetí úterý v měsíci od 19 ti hodin.
- **Konfirmační cvičení** se koná nepravidelně.
- **Mládež** – zatím není dohodnuto.
- **Stránky ekumenické mládeže v Čerčanech:**
<http://www.bkem.blogspot.com/>
- **Setkání seniorů** se koná na faře jedenkrát za měsíc od 14:00 ve středu po dohodě. Kontakt: René Hudec - 323 649 011
- **Střední generace** se schází na husitské faře v Čerčanech po domluvě k rozhovoru nad současnými tématy. Vždy nejbližší termín je uveden v kalendáři.
- **Staršovstvo** se schází k pravidelným schůzím zpravidla první pátek v měsíci v 19:30 na faře.
- **Farář je vám k dispozici** na faře v Soběhrdech každou středu od 10 do 12 hodin a od 18 do 20 hodin, i kdykoli jindy po předchozí domluvě.

Stavební akce na soběhrdské faře

Po loňské instalaci kotle na peletky nás nečekal rok oddychový. S ohledem na velmi špatné tepelně-izolační vlastnosti budovy fary jsme se rozhodli k výměně oken v přízemí fary. Protože fara je součástí památkově chráněného areálu kostela, musela akci předcházet jednání s památkáři, která vyústila v dohodnutý kompromis: okna budou zhotovena v obloukovém tvaru a s vyzdřeným středovým sloupkem (tak jak tomu dříve bylo, před necitlivou přestavbou v 60. letech 20. století, podle starých fotografií). Na druhou stranu památkáři netrvali na špaletových oknech. Jako zhotovitel byla vybrána firma Vaněk z Čerčan a na akci jsme získali štědrý příspěvek od Jeronýmovy jednoty, který by mohl pokrýt více než polovinu nákladů. V současné chvíli jsou okna ve výrobě a s instalací se počítá koncem září. **V době instalace a po ní uvítáme pomoc členů sboru s úklidem.**

Další akcí, jejímž cílem je snížení nákladů na topení, je zhotovení akumulčních nádob na teplou vodu v kotelně na faře. Tato akce právě probíhá a bude ukončena do začátku topné sezóny.

Děkujeme všem za dary sboru, které nám pomohou stavební akce financovat.

J. Rataj

Jana Turecká (1983)

➤ **V současné době probíhá v soběhrdském kostele výstava
Jany Turecké**

Jana Turecká vystudovala Evangelickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy. V r. 2003 navštěvovala hodiny kreslení u akad. mal. Zdeňka Strouhala.

Ilustruje pro měsíčník Protestant. Ilustrovala publikaci Biblické meditace – Zastav se na chvíli... (2010).

Od dětství ve volném čase kreslí, maluje, šije, vyrábí panenky z modelovací hmoty. V současnosti vychovává dvě děti.

výstavy:

2008	Infocentrum Čerčany
2010	Baptistický sbor na Topolce, Praha Hospic Dobrého pastýře, Čerčany
2011	sbor ČCE v Libčicích
2012	kostel Martin ve zdi, Praha Ateliér Pexeso, Praha

BLAHOPŘEJEME

K narozeninám

Říjen Havránková Alena, Zvánovice – 77 let, Chvojka Zbyněk, Čerčany – 85 let, Kohoutová Alena, Poříčí n. S. – 77 let,

Listopad Boháčová Božena, Petroupec – 87 let, Kulhavý Josef, Pyšely – 84 let, Oberhelová Blanka, Senohraby – 82 let, Pivoňka Vítězslav, Mačovice – 71 let, Řeháková Božena, Soběhrdy – 80 let, Stolařová Jarmila, Vranovská Lhota – 88 let

Prosinec Hašek Karel, Poříčí n.S. – 87 let, Pohanová Marie, Čakov – 83 let, Rambouch Karel, Mnichovice – 80 let, Štuncová Jaroslava, Petroupim – 82 let, Vachoušek Vladimír – 70 let

Narozeniny dětí

Říjen Samuel King, Dobřichovice – 19 let, Adam Vlasák, Mezihoří – 18 let

Listopad Terežka Podroužková – 3 roky

Prosinec Maruška Turecká, Soběhrdy – 4 roky, Johanka Podroužková – 9 let

Tábor v Čími nám připomene tzv.

POTÁBOROVÁ VÍKENDOVKA PRO DĚTI V SOBĚHRDECH

Začátek: **12.10.2012 17:00**

Konec: 14.10.2012 11:00

PODZIMNÍ VÍKENDOVKA BENEŠOVSKÝCH a SPŘÁTELENÝCH
DĚTÍ

bude poslední víkend v říjnu **26.-28.10.**

Místo konání Sedlec Prčice.

Přihlašujte se do 14.10. v Benešově na faře

Zveme zájemce o vážnou hudbu do Poříčí na katolickou faru
26.10. v 18:00

na přednášku Mudr. Klenovce – o barokní hudbě

Jablečné řezy:

4 vejce, 1 hrnek cukru, půl hrnku oleje ušleháme.

Přidáme 2 hrnky polohrubé mouky, 1 prášek do pečiva, 2 lžičky skořice a mléko dle potřeby na husté těsto.

Nakonec vmícháme na kostičky nakrájená jablka, pokrájené ořechy, čokoládu a rozinky.

Rozetřeme na plech s pečícím papírem a pečeme na 180' cca 20-25min.

Nepečený dort

Na dort: 1 kg jablek, 100 g cukru krupice, 1 skořicový cukr, 5 lžic citronové šťávy, 2 netučné tvarohy (kostky), 250 ml smetany ke šlehání, 50 g cukru moučka, 20 g mleté želatiny. Dále: dětské piškoty.

Na ozdobu: trochu lískových oříšků, čokoládové polevy a kaka.

Jablka oloupeme, nastrouháme nahrubo a povaříme s 200 ml vody, krupicovým a skořicovým cukrem. Do odměrky se 100 ml vody nasypeme želatinu a necháme 10 minut nabobtnat. Hrnc s měkkými jablky odstavíme a po chvíli do ještě horkých, ale ne vařících jablek vmícháme nabobtnanou želatinu a citronovou šťávu. Dobře promícháme. (Želatina se v horké kaši rozpustí.) Za občasného promíchání vychladíme.

Ušleháme šlehačku. Utřeme tvarohy s moučkovým cukrem, spojíme se šlehačkou a vše vmícháme do jablekové kaše.

Dortovou formu o průměru 26 cm vyložíme piškoty a střídáme s tvarohovo-jablečnou kaší, nahoře skončíme kaší. V ledničce necháme do druhého dne ztuhnout. Vyjmeme z formy na táč a ozdobíme. Je to nenáročný, chutný a lehký dezert.

A ještě kousek místa na další zpracování jablek, když už nemůžete sladké ani vidět, tak něco opravdu zdravého:

Jablečný křen

Na kilo hrubě nastrouhaných jablek 0,5 dcl octa (jablečného), jemně nastrouhaný křen dle chuti, citron a asi 200g cukru můžeme svařit. Suroviny řádně promícháme a pěchujeme do sklenic. Není třeba zavařovat.

Evangelický sbor Soběhrdy
Vás zve na

B A Z A R

dovezeného zboží
od spřátelených zahraničních sborů

24.10. - 27.10.2012

St.,čt.,pá. - 8 - 18 hod.

Sobota 8 - 11 hod.

Těšíme se na Vás

Srdečně zveme na

EKUMENICKÉ BOHOSLUŽBY

při nichž se k modlitbám a kolem biblického poselství scházejí
křesťané různých vyznání z Benešova a okolí.

Podzimní „ekumenky“ se budou konat

v úterý 9. října od 18,00 v modlitebně ČCE na Husově ulici

**Adventní „ekumenky“ ve čtvrtek 13. prosince od 18,00 v kostele
u sv. Anny na Masarykově náměstí.**

Ekumenické bohoslužby konané zhruba každé dva měsíce jsou jedním z příznačných rysů křesťanů z našeho kraje. I když si každá z církví nepochybně váží své vlastní církevní a věroučné tradice, přece chceme dát najevo, že se dokážeme navzájem přijímat a nechceme se – zejména tváří v tvář Pánu církve, Ježíši Kristu – povyšovat ani nad druhé křesťany, ani nad lidi necírkevní.

Zváni jsou všichni, kdo mají zájem podpořit vzájemná setkávání – a nebo jen nakouknout, jak to u těch křesťanů vlastně vypadá.

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: farář Tomáš Trusina,
tel: 317 722 215, e-mail: benesov@evangnet.cz, www stránky: benesov.evangnet.cz.
Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor: Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel farář: Petr Turecký
tel.:317 795 634; e-mail: sobebrdy@evangnet.cz, www stránky: sobebrdy.evangnet.cz.
Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Jan Rataj

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice. Kazatel: jáhenka
Pavla Janděčková, , tel. 604185520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz
Číslo účtu 191782497/0300

Kurátor: Petr Dubský

*V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu,
můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.*

Adresa redakce: FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov
Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz
Vychází 4 x ročně, počet výtisků 400.
Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 1. prosince 2012

*Soběhrdský bratr:
Vydává sbor ČCE v Benešově a
sbor ČCE v Soběhrdech*

